

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 32 0 Rs 266394 16 Spp
Sarajevo, 05.12.2016. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu Općinskog suda u Sarajevu broj 32 0 Rs 266394 16 Rs od 04.10.2016. godine za rješavanje spornog pravnog pitanja na osnovu odredbe člana 61.d. Zakona o parničnom postupku-ZPP¹, te odredbe člana 18. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju Federacije Bosne i Hercegovine i Brčko Distrikta², na sjednici Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH, održanoj dana 05.12.2016. godine, donio je:

O D L U K U

Odbacuje se zahtjev Općinskog suda u Tuzli za rješavanje spornih pravnih pitanja postavljen po prijedlogu tužitelja u predmetu tog suda broj: 32 0 Rs 266394 16 Rs

- „ da li po odredbama GKU poslodavac ima pravo da nakon sistematizacije radnih mjesta, utvrđivanja koeficijenta za pojedina radna mjesta, donošenja Pravilnika o radu kojim su ta pitanja u skladu sa GKU uređena svojom odlukom izvrši korekciju koeficijenata i umanjenje istih, a što je imalo za posljedicu umanjenje osnovne plaće u spornom periodu od 5% do 20%,
- da li se osnovna plaća utvrđena u skladu sa GKU može umanjivati od strane poslodavca u slučaju negativnog poslovanja,
- da li se normativnim aktima tuženog mogu utvrditi manja prava zaposlenika od prava utvrđenih GKU,
- da li se primjenjuje za zaposlenika najpovoljnije pravo, ukoliko je različito uređeno OKU, kolektivnim ugovorom na razini kantona, kolektivnim ugovorom za područje djelatnosti, Pravilnikom o radu, ugovorom o radu i zakonom,
- obzirom da se normativnim aktima poslodavca shodno odredbama člana 3. ne mogu utvrditi manja prava zaposlenika od prava utvrđenih GKU, da li su zbog toga odredbe normativnih akata tuženog i odredbe člana 11. ugovora o radu kojim se predviđa korekcija koeficijenta neprimjenjive i kao takve ništave,
- pod pretpostavkom da je poslodavac i imao ovlaštenje za korekciju koeficijenta u iznosu koji ne može biti veći od 20%, a niti manji od

¹ Službene novine Federacije BiH broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

² Službeni glasnik BiH broj 66/12 i 40/14

- 15%, kako je to i navedeno u članu 11. ugovora o radu na osnovu čega je vršio korekciju u iznosu od po 5% i 10% i
- da li postoji zakonski osnov po kojem tuženi kao poslodavac svojom odlukom može umanjiti osnovicu za obračun naknade plaće i utvrđivanje visine novčane naknade zaposlenika, invalida II kategorije i invalidnosti zbog manje plaće na drugom odgovarajućem radnom mjestu, utvrđene rješenjem za svaku godinu i da li postoji zakonski osnov po kojem je tuženi bio ovlašten da van snage stavi ta rješenja za juni i juli mjesec 2014. godine.

O b r a z l o ž e n j e

U pravnoj stvari tužitelja Nuhanović Vehida iz Dobošnice, protiv tuženog JP „Elektroprivreda BiH“ d.d. Sarajevo, Zavisno društvo Kreka d.o.o. Tuzla, radi potraživanja iz radnog odnosa, vs. 1.900,00 KM, tužitelj je putem punomoćnika pismeni podneskom od 08.06.2016 godine predložio pokretanje postupka za rješavanje spornog pravnog pitanja koje se odnosi na primjenu Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavca i zaposlenika u oblasti rudarstva Federacije BiH („Službene novine F BiH“ broj 53/07- dalje GKU) prilikom obračunavanja osnovne plaće, kao i pravo poslodavca da postupa suprotno Granskom kolektivnom ugovoru prilikom obračuna plaće zaposlenicima.

Općinski sud u Tuzli je, shodno odredbi člana 61.b. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15- u daljem tekstu ZPP) prijedlog za rješavanje spornog pravnog pitanja dostavio na izjašnjenje suprotnoj strani, te je u Rješenju dostavljenom ovom sudu, donio odluku da sud zastaje sa parničnim postupkom do okončanja postupka pred ovim sudom, naveo da se pred tim sudom vodi veći broj predmeta po tužbi tužitelja koji su zaposlenici tuženog u kojim su izneseni isti činjenični i pravni stavovi, te da se zaista pojavljuju spornim pitanja koje navodi tužitelj.

Odredbom člana 61.a. ZPP propisano je da se postupak za rješavanje spornog pravnog pitanja pokreće ukoliko pred prvostepenim sudom u većem broju predmeta postoji potreba da se zauzme stav prema spornom pravnom pitanju koje je od značaja za odlučivanje o predmetu postupka pred prvostepenim sudom.

Odredbom člana 61.c. stav 2. ZPP propisano je da će Vrhovni sud Federacije zahtjev za rješavanje spornog pravnog pitanja odbaciti kao nedozvoljen ako je o takvom zahtjevu Vrhovni sud već donio odluku.

U konkretnom slučaju, radi se o zahtjevu za rješavanja spornog pravnog pitanja koji se odnosi na zahtjev tužitelja za isplatu razlike plaće i drugih novčanih potraživanja iz radnog odnosa po osnovu Granskog kolektivnog ugovora o kojem već postoji ustaljena sudska praksa. Kako se dakle radi o zahtjevu za rješavanje spornog pravnog pitanja o kojem postoji ustaljena sudska praksa i u tom pravcu veći broj presuda kantonalnih sudova na području Federacije BiH u kojima je zauzet stav u vezi primjene odgovarajućih zakonskih propisa i prava na isplatu razlike plaće i drugih potraživanja iz ovog osnova, kao i stav Vrhovnog suda Federacije BiH izražen u više presuda (32 0 P 000532 14 Rev 2, 32 0 Rs 009931 15 Rev, 32 0 Rs 009221 15 Rev...), to je primjenom odredbe člana 61c. stav 2. ZPP zahtjev za rješavanje spornog pravnog pitanja valjalo kao nedozvoljen odbaciti.

Predsjednik Građanskog odjeljenja
Zdravka Grebo Jevtić